

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 15. juna 2023. godine
Br. ref.: RK 2210/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI160/22

Podnosilac

Asllan Kika

**Ocena ustavnosti presude [Rev. br. 574/2021] od 2. juna 2022. godine
Vrhovnog suda Kosova**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica,
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika,
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija,
Safet Hoxha, sudija,
Radomir Laban, sudija,
Remzije Istrefi-Peci, sudija,
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Asllan Kika, sa prebivalištem u Prištini, kojeg zastupa Jeton Osmani, advokat iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude Vrhovnog suda Kosova [Rev. br. 574/2021] od 2. juna 2022. godine (u daljem tekstu: Vrhovni sud) u vezi sa presudom Apelacionog suda Kosova [Ac.br. 6068/2020] od 16. marta 2021. godine (u daljem tekstu: Apelacioni sud), kao i sa presudom Osnovnog suda u Prištini [C.br. 576/19] od 19. juna 2019. godine (u daljem tekstu: Osnovni sud).
3. Podnosilac zahteva je primio osporenu presudu 16. juna 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmeta stvar zahteva je ocena ustavnosti osporene odluke Vrhovnog suda, preko koje se navodi da su podnosiocu zahteva povređena njegova prava zagarantovana članovima 3. [Jednakost ped Zakonom], 24. [Jednakost ped Zakonom], 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo], članom 54. [Sudska zaštita prava] i članom 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) i članom 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćenje strane] Ustava, i članovima 22. [Procesuiranje zahteva] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovník o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 16. oktobra 2022. godine, podnosilac zahteva je putem pošte predao zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 26. oktobra, predsednica Suda Gresa Caka-Nimani, imenovala je sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
8. Dana 31. oktobra 2022. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o upisu zahteva i od istog je tražio da preda ovlašćenje za zastupanje pred Sudom.
9. Dana 31. oktobra 2022. godine, Sud je obavestio Vrhovni sud o upisu zahteva i istom je pružio kopiju zahteva.
10. Dana, 14. novembra 2022. godine, podnosilac zahteva je predao u Sudu ovlašćenje za zastupanje pred sudom, ističući da: „*Stoga i u smislu člana 21. Zakona o Ustavnom sudu i člana 32., tačka C Poslovnika o radu Ustavnog suda, ista me je ovlastila da budem njen zastupnik i po istom ovlašćenju sam je zastupao u celom sudskom postupku*“.
11. Dana 16. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci položio je zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo i time započeo svoj mandat u Sudu.

12. Dana 2. marta 2023. godine, Sud je obavestio Osnovni sud o upisu zahteva, i tražio je da obavesti Sud u vezi sa datumom kada je podnosilac zahteva primio osporenu odluku Vrhovnog suda.
13. Dana 7. aprila 2023. godine, Sud je od Osnovnog suda tražio predaju kompletnog dosijea.
14. Dana 13. aprila 2023. godine, Osnovni sud je predao dosije predmeta Sudu.
15. Dana 23. maja 2023. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

16. Podnosilac zahteva je radio u preduzeću Kosovska kompanija za distribuciju električne energije na Kosovu a.d. (KEDS a.d.) do 7. septembra 2018. godine, kada se penzionisao sa ukupno 41 godinom i 9 meseci radnog iskustva, od kojih je 36 godina i 5 meseci van tužene, a kod tužene 5 godina i 4 meseca.
17. Dana 28. februara 2019. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu protiv tužene „KEDS a.d.“ radi nadoknade jubilarnih plata i odlaska u penziju, tako da je tokom glavne rasprave i u završnoj reči tražio da se obaveže tužena da tužiocu isplati u ime jubilarne nagrade ukupan iznos od 4007,10 evra, sa kamatom od 8%, koja će se računati od datuma podnošenja tužbe do konačne isplate, a sve to u roku od 7 dana, nakon prijema ove presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja, a da se u istom roku obaveže tužena da tužiocu nadoknadi sve troškove postupka.
18. Dana 19. juna 2019. godine, Osnovni sud je presudom [C.br.576/19]: (I) odbio u potpunosti kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva, kojim je tražio da se obaveže tužena – „KEDS A.D.“ da tužiocu nadoknadi na ime tri plate za jubilarnu nagradu „iznos od 2003,55 evra i tri prateće plate zbog odlaska u penziju, u iznosu od 2033,55 evra, ukupan iznos od 4007,10 evra, uz kamatnu stopu od 8% od datuma prekida rada 7. septembra 2018. godine, do konačne isplate, kao i troškove parničnog postupka, i sve to u roku od 7 dana, nakon pravosnažnosti ove presude, pod pretnjom zakonskog izvršenja; (II) Svaka stranka snosi svoje troškove.
19. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo žalbu: (i) zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka; (ii) pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja; i zbog (iii) pogrešnog sprovođenja materijalnog prava, uz predlog da se njegova žalba prihvati kao osnovana i da se presuda Osnovnog suda izmeni, tako da se u potpunosti prihvati tužbeni zahtev podnosioca zahteva kao osnovan.
20. Dana 16. marta 2021. godine, Apelacioni sud je presudom [Ac.br. 6068/2020] odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva, a potvrdio je presudu Osnovnog suda [C.br.576/19] od 19. juna 2019. godine. U svojoj presudi, Apelacioni sud je obrazložio sledeće: „Podnosilac se nije obratio tuženoj zahtevom za ostvarivanje jubilarne plate, a ni sudu nije predstavio nijedan dokument ili zahtev kojim se tužilac obratio tuženoj radi ostvarivanja jubilarne plate, koji bi prekinuo rok zastarevanja, a tužbu je podneo prvostepenom sudu 28.02.2019. godine, iz čega proizilazi da imamo veze sa zastarelošću zahteva, pošto je na osnovu člana 87. Zakona o radu propisano „Svi zahtevi iz radnog odnosa zastarevaju u okviru roka od tri (3) godine od dana podnošenja zahteva” i da je na osnovu činjeničnog stanja tužilac stekao radno iskustvo od 30 godina 21.10.2005. godine, međutim u to vreme nije bio na snazi Opšti kolektivni sporazum Kosova. Opšti kolektivni sporazum Kosova je stupio na snagu 01.01.2015. godine, tako da je poslednji tok za podnošenje zahteva bio u roku od tri godine, što je

do 31.12.2017. godine. Takođe, na osnovu člana 357., stava 1 ZOO-a u kojem se citirano da „Potraživanje naknade prouzrokovane štete zastareva za tri (3) godine od kad je oštećenik doznao za štetu i za lice koje je štetu učinilo”, što znači da je ovde tužiocu, stupanjem na snagu OKSK-a 01.01.2015. godine, priznato pravo na podnošenje zahteva, zato bi poslednji datum bio 31.12.2017. godine, što podrazumeva da podnošenje tužbe sudu od strane tužioca u februaru 2019. godine rezultira prolaskom predviđenog zakonskog roka i da je tužbeni zahtev tužioca zastareo“.

21. Neutvrđenog datuma, protiv presude Apelacionog suda, podnosilac zahteva je u zakonskom roku podneo reviziju, zbog povreda odredbi parničnog postupka i pogrešnog sprovođenja materijalnog prava, uz predlog da Vrhovni sud Kosova prihvati reviziju kao osnovanu, a da presude prvostepenog i drugostepenog suda preinači, tako da se u potpunosti prihvati tužbeni zahtev tužioca kao osnovan.
22. Dana 2. juna 2022. godine, Vrhovni sud Kosova je presudom [Rev.br.574/21] odbio kao neosnovanu reviziju podnosioca zahteva koja je podneta protiv presude Apelacionog suda [Ac.br.6068/20] od 16. marta 2021. godine. U obrazloženju svoje presude, Vrhovni sud je obrazložio sledeće: „Vrhovni sud je ocenio kao neosnovan navod tužioca da njegov zahtev nije zastareo iz razloga što je: na osnovu člana 87. Zakona o radu – Zakon br.03/L-212, od 01.11.2010. godine, propisano: „Svi zahtevi iz radnog odnosa zastarevaju u okviru roka od tri (3) godine od dana podnošenja zahteva“, i na osnovu ove zakonske odredbe proizilazi da je tužbeni zahtev tužioca zastareo, jer je tužilac stekao radni iskustvo od 30 godina 21.10.2005. godine, a u to vreme nije bio na snazi Opšti kolektivni sporazum Kosova, koji je sklopljen 18.03.2014. godine, a koji je Organizacija poslodavaca (Privredna komora Kosova i Kosovski savez biznisa) Organizacija radnika (Nezavisni sindikalni savez Kosova), kao i Vlada Republike Kosovo (Ministarstvo rada i socijalne zaštite), koji je stupio na snagu 01.01.2015. godine. Takođe, od trenutka kada je ovaj sporazum stupio na snagu, od 01.01.2015. godine, do trenutka podnošenja tužbe sudu 28.02.2019. godine, prošlo je više od 3 godine, što znači da je tužbeni zahtev tužioca zastareo“.

Navodi podnosioca zahteva

23. Podnosilac zahteva navodi da su osporenom odlukom Vrhovnog suda povređena njegova prava zagarantovana članovima 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], članom 54. [Sudska zaštita prava] i članom 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava, u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) i članom 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP-a.
24. U nastavku, Sud primećuje da se suština žalbe podnosioca zahteva odnosi na: (i) povredu člana 31. u vezi sa članom 102. Ustava, u smislu tumačenja i primene materijalnog prava, jer je pogrešno protumačen član 87. Zakona o radu povodom odbijanja njegovog zahteva, kao zastarelog, i nepravilnu primenu člana 52. i 53. Opšteg kolektivnog sporazuma Kosova; (ii) navod o negiranju pravnih sredstava suprotno članu 32. Ustava, u vezi sa članom 54. Ustava; kao i (iii) navodi o *nedoslednosti sudske prakse redovnih sudova* i druge povrede ustavnih prava iz članova 3. i 24. Ustava.
25. Što se tiče navoda o povredi člana 31 u vezi sa članom 102. Ustava, podnosilac zahteva navodi da su pobijene presude protivzakonite i u potpunosti neodržive. Podnosilac navodi da u redovnim sudovima nisu obrazložili sudske odluke kada su odlučivali u vezi a njegovim tužbenim zahtevom, neobrazlažući: „[...] pravni osnov zašto se odbija tužbeni zahtev što se tiče pratećih plata povodom penzionisanja, kada je tužena to regulisala i njenim unutrašnjim aktima, odnosno članom 46. Poslovnika o radu KEDS-a, a kada se iz spisa predmeta potvrđuje da mu je radni odnos prekinut po snazi zakona povodom penzionisanja. U svim presudama je obrazložen samo pravni osnov

o odbijanju tužbenog zahteva tužioca u vezi sa jubilarnim platama iako su iste odbijene u potpunosti bez ikakvog pravnog osnova, pošto nemamo posla sa zastarevanjem tužbenog zahteva ili sa nesprovođenjem Kolektivnog sporazuma Kosova u vreme kada je tužilac stekao pravo na jubilarnu nagradu“.

26. Dalje, tužilac zahteva navodi da su redovni sudovi: „...pogrešno sproveli materijalno pravo, i da nisu pravično sproveli odredbe članova 52. i 53 OKSK-a, ali ni člana 46., stava 3 Poslovnika o radu tužene [...]“.
27. Podnosilac zahteva ističe da su redovni sudovi pogrešno konstatovali da je njegova tužba zastarela u smislu odredi člana 87. Zakona o radu, jer je u tom članu jasno specifikovano: „Svi zahtevi iz radnog odnosa zastarevaju u oviru roka od tri (3) godine od dana podnošenja zahteva“.
28. U nastavku, podnosilac zahteva takođe ističe da: „Štaviše, budući da odredbe OKSK-a ne propisuju jubilarnu nagradu navršavanjem iskustva za 40. jubilarnu godinu, ali ni nijednom jedninom odredbom zakonodavstva na snazi nije regulisano ili zabranjeno ovo pravno pitanje za ovu kategoriju zaposlenih, onda tuženi ima pravo sa smatra, da budući da je 40. godina iskustva jubilarna, onda sud mora da primeni odredbu koja je najbliža i koja odgovara ovom činjeničnom stanju. Dakle, treba da primeni odredbe člana 53., stava 1.1.3 i da se tužiocu prizna pravo na tri jubilarne plate, kako je precizirao u tužbi“.
29. Podnosilac zahteva takođe ističe da pored toga što mu je onemogućeno dobijanje konačnog i pravičnog odgovora o meritumu njegovog slučaja, isti navodi da su povređena prava na pravično i nepristrasno suđene zagarantovana članom 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a. U vezi sa tim, podnosilac zahteva smatra da su redovni sudovi postupili suprotno članu 102. Ustava, nepostupajući na osnovu primenjivog zakona, kako se zahteva Ustavom.
30. Dalje, podnosilac zahteva, što se tiče navoda o nepravičnoj sudskog odluci, istu povezuje i sa navodima o (ii) negiranju pravnih sredstava, što se svodi na povredu članova 32. i 54. Ustava, a u vezi sa članom 13. EKLJP-a.
31. Podnosilac zahteva takođe poteže navode koji se tiču (iii) nedoslednosti sudske prakse Vrhovnog suda i Apelacionog suda, koji su, prema podnosiocu, donosili odluke u sličnim slučajevima, prihvatajući ih, shodno tome ovi sadašnji postupci su izazvali pravnu nesigurnost, stavljajući podnosioca u nejednaku poziciju pred zakonom, u smislu članova 3. i 24. Ustava. U vezi sa ovim svojim navodom, podnosilac zahteva ističe sledeće: „Kako Vrhovni sud, tako i Apelacioni sud, nekoliko puta su donosili odluke u sličnim slučajevima kao što je slučaj tužioca, prihvatajući u potpunosti tužbe tužilaca koje su podignute upravo protiv tužene EKK a.d. kao u slučaju CML.br. 7/2020 od 215.04.2021. godine, Rev.br. 90/2020 od 04.05.2020. godine, Ac.br. 4367/19 od 17.07.2020. godine, Ac.br. 2016/2020 od 24.06.2020. godine, ali takođe postoji na hiljade takvih presuda, kojima je Apelacioni sud već priznao takva prava, u istim uslovima kao i tužiočevim“.
32. Konačno, podnosilac zahteva smatra da su mu povređena ustavna prava zagarantovana Ustavom i da isti: „...očekuje pravnu zaštitu od Ustavnog suda potvrđivanjem njegovog zahteva“.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 3.

[Jednakost pred zakonom]

- 1. Republika Kosovo je multietničko društvo, koje se sastoji od Albanaca i ostalih zajednica, kojom se upravlja na demokratski način, poštujući vladavinu zakona, preko zakonodavnih, izvršnih i pravosudnih institucija.*
- 2. Sprovođenje javne vlasti u Republici Kosovo se zasniva na načelu jednakosti svih građana pred zakonom i poštovanju međunarodno priznatih prava i osnovnih sloboda, kao i zaštiti prava i učešća svih zajednica i njihovih pripadnika.*

Član 24

[Jednakost pred Zakonom]

- 1. Pred zakonom su svi jednaki. Svako ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu, bez diskriminacije.*
- 2. Niko se ne sme diskriminisati na osnovu rase, boje, pola, jezika, veroispovesti, političkog ili nekog drugog uverenja, nacionalnog ili društvenog porekla, veze sa nekom zajednicom, imovine, ekonomskog ili socijalnog stanja, seksualnog opredeljenja, rođenja, ograničene sposobnosti ili nekog drugog ličnog statusa.*
- 3. Načelo jednakosti pred zakonom ne sprečava sprovođenje i usvajanje privremenih mera, neophodnih za zaštitu i napredak prava pojedinaca i grupa koje nisu jednake. Takve mere se mogu sprovesti samo do ostvarenja cilja radi kojeg su uspostavljene.*

Član 31.

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

- 1. Svakome se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih nadležnosti.*
- 2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*
- 3. Suđenje je javno, osim u slučajevima kada sud, iz posebnih razloga, smatra da je isključivanje štampe ili javnosti, u korist pravde, ako bi njihovo prisustvo moglo naškoditi javnom redu ili nacionalnoj sigurnosti, interesima maloljetnika, ili zaštiti privatnog života stranaka u postupku, na zakonom propisan način. +*

[...]

Član 32.

[Pravo na pravno sredstvo]

Svako lice ima pravo da koristi pravna sredstva na sudske i administrativne odluke, koje uskraćuju njena/njegova prava ili interese, na zakonom propisan način.

Član 54.
[Sudska zaštita prava]

Svako ima pravo na sudsku zaštitu u slučaju kršenja ili uskraćivanja nekog prava koje je garantovano ovim Ustavom ili zakonom, kao i pravo na efikasne pravne mere ukoliko se utvrdi da je pravo prekršeno.

Član 102
[Opšta Načela Sudskog Sistema]

- 1. Sudsku vlast u Republici Kosovo sprovode sudovi.*
- 2. Sudska vlast je jedinstvena, nezavisna, pravična, apolitična i nepristrasna, i obezbeđuje jednak pristup sudovima.*
- 3. Sudovi sude na osnovu Ustava i zakona.*
- 4. Sudije trebaju biti nezavisne i nepristrasne pri obavljanju svojih dužnosti.*
- 5. Garantuje se pravo na sudsku odluku, osim ako je zakonom drugačije određeno. Pravo korišćenja vanrednih pravnih mera, je regulisano zakonom. Zakonom se može odobriti pravo na neposredno podnošenje predmeta Vrhovnom sudu, i u takvim slučajevima nema pravo na žalbu.*

EVROPSKA KONVENCIJA O LJUDSKIM PRAVIMA

Član 6. (Pravo na pravično suđenje)

- 1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama, ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se mora izreći javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, neophodno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.*
- 2. Svako ko je optužen za krivično delo mora se smatrati nevinim sve dok se ne dokaže njegova krivica na osnovu zakona.*

Član 13.
Pravo na delotvorni pravni lek

Svako kome su povređena prava i slobode predviđeni u ovoj Konvenciji ima pravo na delotvoran pravni lek pred domaćim vlastima, bez obzira na to da li su povredu izvršila lica koja su postupala u službenom svojstvu.

ZAKON Br. 03/L-212 O RADU

**Član 87.
Rok zastarevanja**

Svi zahtevi iz radnog odnosa zastarevaju u okviru roka od tri (3) godine od dana podnošenja zahteva.

**Član 90.
Kolektivni ugovor**

[...]

4. Kolektivni ugovor može da bude sklopljen za vremenski određeni period ne duži od tri (3) godine;

OPŠTI KOLEKTIVNI SPORAZUM KOSOVA

**Član 52.
Jubilarnе nagrade**

1. Zaposleni ima pravo na jubilarnu nagradu i to za:

1.1. za 10 godina neprekidnog radnog iskustva kod zadnjeg poslodavca, u iznosu od jedne njegove mesečne plate;

1.2. za 20 godina neprekidnog radnog iskustva kod zadnjeg poslodavca, u iznosu od dve njegove mesečne plate;

1.3. za 30 godina neprekidnog radnog iskustva kod zadnjeg poslodavca, u iznosu od tri njegove mesečne plate.

2. Poslednji poslodavac je taj koji plaća jubilarne poklone.

3. Jubilarni poklon se plaća u roku od mesec dana, nakon ispunjivanja uslova iz ovog stava.

[...]

**Član 53.
Nadoknada u slučaju penzionisanja**

Zaposleni u trenutku penzionisanja uživa pravo na prateću isplatu u visini od tri (3) mesečnih plata koje je dobio u tri (3) zadnja meseca.

Član 82.

1. Ovaj Opšti Kolektivni Sporazum Kosova (OKSK), potpisan od strane Partnera pri Ekonomsko-Socijalnom Savetu Kosova, stupa na snagu od datuma: 01.01.2015.

Pravno mišljenje za jubilarnu nagradu Vrhovnog suda Kosova od 27. februara 2023. godine

Primenjivi sporazum/ugovori

„II. Opšti kolektivni sporazum Kosova zaključen 18.03.2014.godine, i potpisan od strane Organizacije poslodavaca (Privredna komora Kosova i Kosovska poslovna alijansa), Organizacije zaposlenih (Unija nezavisnih sindikata Kosova), kao i Vlada Republike Kosova, (Ministarstvo rada i socijalnog staranja), (u daljem tekstu: Opšti kolektivni sporazum Kosova) primenjuje se u vremenskom periodu od 01.01.2015 do 31.12.2017.godine.”

Uslovi za ostvarivanje prava na jubilarnu nagradu:

„VI. Zaposleni na osnovu Opšteg kolektivnog sporazuma Kosova, ima pravo na jubilarnu nagradu kako je definisano u članu 52 ovog sporazuma, ako su ispunjeni ovi uslovi i to: a) da se jubilarna godina rada od 10, 20 i 30 godina navršava u vreme kada se primenjuje ovaj sporazum kao u tački II ovog pravnog mišljenja, i b) radni staž od 10, 20 i 30 godina treba biti neprekidan kod poslednjeg poslodavca.”

Prihvatljivost zahteva

33. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti propisane Ustavom i dalje specifikovane Zakonom i Poslovníkom o radu.
34. U tom smeru, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, u vezi sa stavom 4., člana 21. [Opšta načela Ustava] koji propisuju:

Član 113.
[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnijele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

[...]

35. Sud dalje razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti koji su dalje specifikovani Zakonom, odnosno članovima 47., 48. i 49. Zakona, koji propisuju:

Član 47.
[Individualni zahtevi]

*“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.
2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon sto su iscrpljena sva os tala zakonom određena pravna sredstva.“*

Član 48.
[Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

Član 49.
[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta...”

36. Što se tiče ispunjavanja ovih kriterijuma, Sud konstatuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu Vrhovnog suda [Rev.br.574/2021] od 2. juna 2022. godine, pošto je iskoristio sva pravna sredstva predviđena zakonom i predao je zahtev u zakonom predviđenom roku.
37. Pored toga, Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti propisane pravilom 39. [Kriterijum prihvatljivosti] Poslovnika o radu. Pravilo 39. (2) Poslovnika propisuje da:
- (2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju.”
38. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na neki konkretan navod koji zahtev može da sadrži. U tom smislu, bilo bi tačnije kada bi se o istima govorilo kao o „očigledno neosnovanim navodima“. Ovi poslednje pomenuti se na osnovu sudske prakse ESLJP-a mogu svrstati u četiri posebne grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrtoog stepena“; (ii) navodi koje karakteriše „jasno iii očigledno odsustvo povrede“; (iii) „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“ navodi; i na kraju (iv) „haotični ili nejasni navodi“ (vidi slučajeve ESLJP-a [Kemmachev protiv Francuske, Zahtev br. 17621/01](#), kategorija (i); [Mentzen protiv Letonije, Zahtev br. 71074/01](#), kategorija (ii); i [Trofimchuk protiv Ukrajine, Zahtev br. 4241/03](#), kategorija (iii)).
39. U kontekstu ocene neprihvatljivosti zahteva, odnosno u oceni da li je isti očigledno neosnovan po ustavnim osnovama, Sud će prvo podsetiti na srž slučaja koju sadrži ovaj zahtev i dotične navode podnosioca zahteva, u čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojom je, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.
40. U tom smeru, Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da osporena presuda povređuje njegova ustavna prava zagarantovana članovima 24., 31., 32., 54., i 102. Ustava i članovima 6. i 13. EKLJP-a.
41. U tom pravcu, Sud primećuje da je srž žalbe podnosioca zahteva u vezi sa navodima o: (i) povredi člana 31 u vezi sa članom 102. Ustava, što se tiče načina tumačenja i sprovođenja materijalnog zakona, jer je pogrešno tumačen član 87. Zakona o radu u slučaju odbijanja njegovog zahteva kao zastarelog, kao i nisu pravilno sprovedeni članovi 52. i 53. Opšteg kolektivnog sporazuma Kosova; (ii) navodom o negiranju pravnih sredstava suprotno članu 32. povezan sa članom 54. Ustava; kao i (iii) navodima o *nedoslednosti sudske prakse* redovnih sudova i ostalim povredama ustavnih prava iz članova 3. i 24. Ustava.

(i) U vezi sa navodom o povredi člana 31. u vezi sa članom 102. Ustava, u smislu pogrešnog tumačenja zakona

42. Podnosilac zahteva osporava pred Sudom konstatacije redovnih sudova, navodeći povrede člana 31. u vezi sa članom 102. Ustava. U tom aspektu, podnosilac zahteva, između ostalog, ističe obrazloženje pravnog osnova odbijanja njegovog tužbenog zahteva, pošto navodi da su redovni sudovi pogrešno proveli članove 52. i 53. Opšteg kolektivnog sporazuma Kosova, član 46., stav 3 Poslovnika o radu tužene, kao i da su pogrešno konstatovali da je njegova tužba zastarela u smislu odredbi člana 87. Zakona o radu. S toga je isti navodio da su njemu povređene proceduralne garancije iz člana 31. Ustava.
43. U razmatranju ovih navoda, Sud ističe da su isti u suštini povezani sa pogrešnim sprovođenjem primenjivog zakona od strane redovnih sudova, navode koje Sud smatra kao „navode četvrtog stepena“, u skladu sa njegovom sudskom praksom, kao i praksom ESLJP-a. Shodno tome, Sud podseća na njegov opšti stav da pravično i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja, kao i dotična tumačenja zakonskih odredbi ili zakona, po pravilu spadaju pod jurisdikciju redovnih sudova. Uloga Ustavnog suda je da obezbedi poštovanje standarda i prava garantovanih Ustavom, i shodno tome, on ne može da postupka kao „sud četvrtog stepena“ (vidi, u vezi sa doktrinom „četvrtog stepena“, slučaj ESLJP-a *Garcia Ruiz protiv Španije [VK]*, br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28).
44. U kontekstu ove kategorije navoda, Sud ističe da na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i uzimajući u obzir njene karakteristike, kako je propisano EKLJP-om, načelo subsidijarnosti i doktrine četvrtog stepena, on je konstantno je isticao razliku između „ustavnosti“ i „zakonitosti“ i tvrdio je da nije njegova dužnost da se bavi činjeničnim greškama ili pogrešnim tumačenjem i pogrešnim sprovođenjem zakona, za koje se navodi da je načinio redovan sud, sem i dok god su takve greške mogle da povrede prava i slobode zaštićene Ustavom i/ili EKLJP-om (vidi, u tom kontekstu, slučajeve Suda *KI96/21*, podnosilac *Xhelal Zherka*, rešenje o neprihvatljivosti od 23. septembra 2021. godine, stav 49; *KI145/20*, podnosilac *Hafize Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 22. aprila 2021. godine; *KI179/18*, podnositeljka *Belgjyzar Latifi* rešenje o neprihvatljivosti od 23. jula 2020. godine, stav 68; *KI49/19*, podnosilac *Akcionarsko društvo Limak Kosovo International Airport A.D.*, „Adem Jashari“, rešenje od 31. oktobra 2019. godine, stav 47; *KI56/17*, podnositeljka *Lumturije Murtezaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. decembra 2017. godine, stav 35; i *KI154/17* i *KI05/18*, podnosioci *Basri Deva*, *Afërdita Deva* i *Društvo sa ograničenom odgovornošću "Barbas"*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. avgusta 2019. godine, stav 60).
45. U vezi s tim, Sud ističe da je tumačenje materijalnog i proceduralnog prava primarna dužnost i da spada pod jurisdikciju redovnih sudova (pitanje zakonitosti). Uloga Ustavnog suda je da samo odredi da li su efekti takvog tumačenja u skladu sa ustavnim normama i standardima.
46. U vezi sa navodima podnosioca zahteva, prvo je Osnovni sud presudom [C.br.576/2019] od 19. juna 2019. godine, istakao sledeće: „Tužilac je penzionisan 07.09.2018. godine, u vreme kada kolektivni sporazum nije bio na snazi. A Poslovnik o radu tužene u odredbi člana 46., stavu 3. predviđa: Ukoliko finansije omogućavaju KEDS-u po njegovoj apsolutnoj diskreciji, da vrši ex gratia uplate za radnike koji su navršili zakonsku starost za penzionisanje i imao je najmanje 5 godina prethodnog radnog iskustva u KEDS-u. Uplata će biti iznosu jednakom tri osnovne mesečne plate zaposlenog, pod uslovom, bilo kako bilo, nijedna uplata se neće izvršiti do datuma raskida radnog odnosa zaposlenog sa KEDS-om. Tužilac, predstavljenim dokazima, koje je sud izveo, nije mogao da argumentuje svoj zahtev u odnosu na tuženu,

konkretnije nijednim dokazom nije mogao da argumentuje da mu pripada pravo na isplatu u slučaju penzionisanja, niti za jubilarnu nagradu koja se navodi u tužbi, zbog čega je i odlučio kao i u izreci ove presude“.

47. U nastavku, što se tiče navoda podnosioca zahteva, Sud primećuje da je Apelacioni sud presudom [Ac.br.6068/2020] od 16. marta 2021. godine, istakao sledeće: „Tužilac nije tuženoj uputio zahtev za realizovanje jubilarne plate, a takođe sudu nije predstavio nijedan dokument ili zahtev kojim se tužilac obratio tuženoj radi ostvarivanja jubilarne plate, koji bi prekinuo rok zastarevanja, a tužbu je podneo prvostepenom sudu 28.02.2019. godine, iz čega proizilazi da imamo veze sa zastarelošću zahteva, pošto je na osnovu člana 87. Zakona o radu propisano „Svi zahtevi iz radnog odnosa zastarevaju u okviru roka od tri (3) godine od dana podnošenja zahteva“ i da je na osnovu činjeničnog stanja tužilac stekao radno iskustvo od 30 godina 21.10.2005. godine, međutim u to vreme nije bio na snazi Opšti kolektivni sporazum Kosova. Opšti kolektivni sporazum Kosova je stupio na snagu 01.01.2015. godine, tako da je poslednji tok za podnošenje zahteva bio u roku od tri godine, što je do 31.12.2017. godine. Takođe, na osnovu člana 357., stava 1 ZOO-a u kojem se citirano da „Potraživanje naknade prouzrokovane štete zastareva za tri (3) godine od kad je oštećenik doznao za štetu i za lice koje je štetu učinilo“, što znači da je ovde tužiocu, stupanjem na snagu OKSK-a 01.01.2015. godine, priznato pravo na podnošenje zahteva, zato bi poslednji datum bio 31.12.2017. godine, što podrazumeva da podnošenje tužbe sudu od strane tužioca u februaru 2019. godine rezultira prolaskom predviđenog zakonskog roka i da je tužbeni zahtev tužioca zastareo“.
48. U ovom konkretnom slučaju, Sud se poziva na relevantne delove presude [Rev.br.574/2021] od 2. juna 2022. godine Vrhovnog suda kao konačne instance u ovoj građanskoj stvari, i primećuje da je isti detaljno objasnio razloge za odbijanje nekih od zahteva potegnutih u reviziji podnosioca zahteva obrazlažući da: „Vrhovni sud je ocenio neosnovanim navod tužioca da njegov zahtev nije zastareo iz razloga što je na osnovu člana 87. Zakona o radu – Zakon br.03/L-212, od 01.11.2010. godine, propisano: „Svi zahtevi iz radnog odnosa zastarevaju u okviru roka od tri (3) godine od dana podnošenja zahteva“, i na osnovu ove zakonske odredbe proizilazi da je tužbeni zahtev tužioca zastareo, jer je tužilac stekao radni iskustvo od 30 godina 21.10.2005. godine, a u to vreme nije bio na snazi Opšti kolektivni sporazum Kosova, koji je sklopljen 18.03.2014. godine, a koji je Organizacija poslodavaca (Privredna komora Kosova i Kosovski savez biznisa) Organizacija radnika (Nezavisni sindikalni savez Kosova), kao i Vlada Republike Kosovo (Ministarstvo rada i socijalne zaštite), koji je stupio na snagu 01.01.2015. godine. Takođe, od trenutka kada je ovaj sporazum stupio na snagu, od 01.01.2015. godine, do trenutka podnošenja tužbe sudu 28.02.2019. godine, prošlo je više od 3 godine, što znači da je tužbeni zahtev tužioca zastareo“.
49. U svetlu gore navedenog, Sud primećuje da su redovni sudovi pojasnili da: (i) je podnosilac zahteva ispunio uslov za jubilarnu nagradu (radno iskustvo od 30 godina, 21. oktobra 2015. godine) nakon stupanja na snagu Opšteg kolektivnog sporazuma Kosova; (ii) Opšti kolektivni sporazum Kosova je bio primenjiv u periodu od 1. januara 2015. godine do 31. decembra 2017. godine; (iii) podnosilac zahteva je podneo zahtev za nadoknadu jubilarne nagrade 28. februara 2019. godine, odnosno nakon isteka primenjivosti Opšteg kolektivnog sporazuma Kosova; kao i (iv) zahtev podnosioca zahteva za nadoknadu jubilarnih plata je sada već zastareo u smislu člana 87. Zakona o radu.
50. Na osnovu gore navedenog obrazloženja, Sud primećuje da su redovni sudovi tretirali sve navode podnosioca zahteva, u skladu sa zakonodavstvom na snazi, obrazlažući pitanje zašto u njegovom slučaju ne može da se ispuni njegov zahtev za nadoknadu jubilarnih plata, kao rezultat nedostatka pravnog osnova u smislu nezastarevanja

zahteva, kao i primenjujući dotične odredbe Zakona o radu, koje je smatrao relevantnim u odnosu na okolnosti konkretnog slučaja.

51. Pored gore navedenih elaboracija, Sud nalazi da je odlučivanje Vrhovnog suda, u činjeničnim i pravnim okolnostima konkretnog slučaja u skladu i sa pravnim mišljenjem o jubilarnoj nagradi koja je donesena na generalnom sastanku Vrhovnog suda, 27. februara 2023. godine. U tom pravcu, Sud će se pozvati na relevantni deo Pravnog mišljenja od 27. februara 2023. godine Vrhovnog suda, koje određuje: „VI. Zaposleni na osnovu Opšteg kolektivnog sporazuma Kosova, ima pravo na jubilarnu nagradu kako je definisano u članu 52 ovog sporazuma, ako su ispunjeni ovi uslovi i to: a) da se jubilarna godina rada od 10, 20 i 30 godina navršava u vreme kada se primenjuje ovaj sporazum kao u tački II ovog pravnog mišljenja, i b) radni staž od 10, 20 i 30 godina treba biti neprekidan kod poslednjeg poslodavca”.
52. U skladu sa svojom konsolidovanom sudskom praksom, Sud dalje ističe da nezadovoljstvo podnosioca zahteva rezultatom postupka pred redovnim sudovima, ne može samo po sebi da pokrene argumentovan navod o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje ili na jednakost pred zakonom (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj [Mezotur-Tiszazugi Tarsulat prptiv Mađarske, zahtev br. 5503/02](#), ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21; takođe vidi slučaj Suda: KI56/17, podnositeljka zahteva *Lumturije Murtezaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. decembra 2017. godine, stav 42).
53. Zato Sud smatra da podnosilac zahteva ne dokazuje i ne potkrepljuje dovoljno njegov navod da su redovni sudovi mogli pogrešno da sprovedu zakon i shodno tome njegovi navodi o tumačenju i pogrešnoj primeni primenjivog zakona se kvalifikuju kao navodi koji spadaju u kategoriju „četrtoeg stepena“ i kao takvi se odražavaju na navode na nivou „zakonitosti“ i nisu argumentovani na nivou „ustavnosti“. Za posledicu, isti su očigledno nejasni po ustavnim osnovama, kako je i propisano stavom (2) pravila 39. Poslovnika o radu.

(ii) U vezi sa navodima o negiranju pravnih sredstava suprotno članu 32. u vezi sa članom 54. Ustava

54. Pored toga, Sud primećuje da podnosilac zahteva navodi da je odbijanje revizije kao neosnovane i nerazmatranje slučaja podnosioca u meritumu od strane Vrhovnog suda posledica pogrešne primene zakonskih odredbi i shodno tome to je izazvalo povredu člana 32. u vezi sa članom 54. Ustava, a u vezi sa članom 13. EKLJP-a.
55. Sud primećuje da je podnosilac zahteva koristio pravno sredstvo – reviziju protiv presude Apelacionog suda [Ac.br.6068/2020] od 16. marta 2021. godine navodeći bitne povrede odredbi Zakona o parničnom postupku i pogrešno sprovođenje materijalnog prava.
56. Sud primećuje da je Vrhovni sud presudom [Rev.br.574/2021] od 2. juna 2022. godine razmotrio slučaj i navode podnosioca i na kraju je odbio podnetu reviziju kao neosnovanu, uz obrazloženje da nije našao dovoljno pravnog osnova da prihvati zahtev podnosioca zahteva i da nisu postojali navedeni uzroci u podnetoj reviziji u smislu članova 211., 212., i 215. Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku.
57. Sud primećuje da je podnosilac zahteva koristio pravno sredstvo reviziju, kao i da je imao mogućnost da pokrene navode u vezi sa njegovim zahtevom, kao i da mu je Vrhovni sud odgovorio na pokrenute navode u zahtevu, dajući ubedljive i dovoljne razloge i detaljno razrađujući pravni osnov o odbijanju podnete revizije.

58. S toga, Sud konstatuje da je podnosiocu zahteva omogućen razvoj procedure na osnovu načela kontradiktornosti; da je imao mogućnost da tokom različitih faza postupka predstavi argumente i dokaze koje je smatrao relevantnim za svoj slučaj; da su svi argumenti, gledano objektivno, koji su bili relevantni za rešavanje njegovog slučaja, pravilno saslušani i razmotreni od strane sudova; da su činjenični i zakonski razlozi protiv osporenih odluka detaljno razmotreni; i da su u skladu sa okolnostima slučaja, postupci, gledano u celini bili pravični (vidi, između ostalog, *mutatis mutandis*, slučaj Suda [KI118/17](#), podnosilac *Sani Kervan i ostali*, rešenje o neprihtavljenosti, od 15. februara 2018. godine, stav 35; kao i slučaj ESLJP-a *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 29).
59. Na osnovu standarda uspostavljenih u sudskoj praksi u sličnim slučajevima i sudskoj praksi ESLJP-a, Sud konstatuje da ovaj navod podnosioca zahteva spada u treću (iii) kategoriju „nepotkrepljenih ili neobrazloženih“ navoda, zato ih Sud, kao takve, proglašava očigledno neosnovanim i shodno tome neprihtavljivim u skladu sa pravilom 39. (2) Poslovnika o radu.

(iii) U vezi sa navodima o nedoslednosti sudske prakse u vezi sa članovima 3. i 24. Ustava

60. U vezi sa navodom podnosioca zahteva o nedoslednosti sudske prakse redovnih sudova, koje je povezao sa povredom članova 3. i 24. Ustava, isti smatra da su redovni sudovi: „[...] odlučili u sličnim slučajevima kao tužiocemovom prihvatajući u potpunosti tužbe tužilaca koje su pokrenute upravo protiv tužene EKK-a a.d., kao u slučaju CML.Br. 7/2020, od 215.04.2021. godine, Rev.br.90/2020 od 04.05.2020. godine, Ac.br.4367/19 od 17.07.2020. godine, Ac.br.2016/2020, od 24.06.2020. godine, ali takođe postoje stotine takvih presuda Apelacionog suda koje su već priznale ova prava u istim uslovima kao tužiocemovim“.
61. U vezi sa ovim navodom podnosioca zahteva, Sud pojašnjava da podnosilac zahteva nije doneo nijednu od gore navedenih odluka i nije dao uporednu analizu činjeničnih ili pravnih sličnosti slučajeva o kojima je reč sa okolnostima njegovog slučaja.
62. S toga, uključujući gore navedene navode podnosioca zahteva, koji su povezani sa navodima o povredama prava zagarantovanih članom 54. Ustava, Sud podseća da u skladu sa konsolidovanom sudskom praksom ESLJP-a, Sud proglašava zahtev neprihtavljivim kao očigledno neosnovan u skladu sa kriterijumom (iii) „nepotkrepljenih ili neobrazloženih“ navoda kada se ispuni jedan od dva karakterističnih uslova, odnosno:
- a) kada podnosilac zahteva jednostavno navede jednu ili više odredbi Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one prekršene, osim ukoliko je na osnovu činjenica i okolnosti ta povreda sasvim očigledna (vidi predmete ESLJP-a *Trofimchuk protiv Ukrajine (odluka) br. 4241/03*, odluka od 31. maja 2005. godine vidi i *Baillard protiv Francuske (odluka) br. 6032/04*, odluka od 25. septembra 2008. godine);
- b) kada podnosilac zahteva propusti ili odbije da predoči materijalne dokaze kojima bi potkrepio svoje navode (to naročito vazi za odluke sudova ili drugih unutrašnjih organa), osim ukoliko postoje izuzetne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga sprečavaju da to učini (na primer, ako zatvorske vlasti odbiju da predoče Sudu dokumente iz spisa predmeta zatvorenika o kome je reč ili ako Sud sam ne odluči drugačije (vidi slučaj Suda [KI166/20](#), podnosilac zahteva Ministarstvo rada i socijalne zaštite, rešenje o neprihtavljenosti od 5. januara 2021. godine, stav 42).

63. U vezi sa ovim navodima, Sud primećuje da podnosilac zahteva samo pominje dotični član, ali ga ne razrađuje dalje kako i zašto je došlo do povrede ovih dotičnih članova Ustava. Sud podseća da je on konstantno isticao da samo pozivanje i pominjanje članova Ustava i EKLJP-a nije dovoljno da se izgradi argumentovan navod o ustavnim povredama. Kada navode takve ustavne povrede, podnosioci zahteva treba da obezbede obrazložene navode i ubedljive argumente (vidi, u ovom kontekstu, slučajeve Ustavnog suda [KI136/14](#), podnosilac: *Abdullah Bajqinca*, rešenje o neprihvatljivosti, stav 33; [KI187/18](#) i [KI11/19](#), podnosilac: *Muhamet Idrizi*, rešenje o neprihvatljivosti od 29. jula 2019. godine, stav 73; i na kraju slučaj [KI125/19](#) podnosilac: *Ismajl Bajgora*, rešenje o neprihvatljivosti od 11. marta 2020. godine, stav 63).
64. Na kraju, Sud takođe ističe da nezadovoljstvo zahteva rezultatom postupka pred redovnim sudovima, ne može samo po sebi da pokrene argumentovani navod o povredi osnovnih prava i sloboda zagarantovanih Ustavom (vidi slučaj ESLJP-a [Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske](#), br. 5503/02, presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21).
65. S toga, Sud konstatuje da što se tiče navoda podnosioca zahteva o povredama prava zagarantovanih članovima 3. i 24. Ustava, zahtev treba proglasiti očigledno neosnovanim, jer se ovi navodi karakterišu kao navodi koji pripadaju kategoriji „nepotkrepljenih ili neobrazloženih“ navoda, jer podnosilac navoda prosto navodi ove odredbe Ustava, neobjašnjavajući zašto su oni povređeni. Shodno tome, isti su očigledno neosnovani po ustavnom osnovu, kako je i propisano stavom (2) pravila 39. Poslovnika o radu.

Zaključak

66. Ukratko, Sud konstatuje da su navodi podnosioca zahteva o povredama prava zagarantovanim gore navedenim članovima Ustava i EKLJP-a očigledno neosnovani, jer se navodi o (i) povredi člana 31. u vezi sa članom 102. Ustava karakterišu kao navodi koji pripadaju kategoriji „četrtoog stepena“; (ii) navodi o negiranju pravnih sredstava suprotno članu 32. u vezi sa članom 54. Ustava, kao i (iii) ostali navodi o povredama članova 3. i 24. Ustava su kategorisani kao „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“ navodi po ustavnim osnovama.
67. Zato, Sud zaključuje da je zahtev, u celini, proglašen očigledno neosnovanim i shodno tome neprihvatljivim po ustavnim osnovama, u skladu sa pravilom 39. (2) Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članom 20. Zakona i pravilima 39. (2) i 59. (2) Poslovnika o radu, na raspravi održanoj 23. maja 2023. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani